

φρευνηθή και κατόπιν τα τελευταία χρόνια. Λίγο πιο κάτω το όνομα του κ. Γιαννοπούλου, μέλους του Τμήματος ΚΑΙ Τ.Ο.Υ. που όπως εξακριβώσαμε κατόπιν πρέπει να θεωρηθεί ο πρώτος των νεωτέρων επισκευητών της σπηλιάς. Κατέβηκε ο πρώτος με το σκοπό και οι άλλοι σκυρμένοι από πάνω περιμέναμε με αγωνία για να μάθουμε αν συνεχίζεται ή σπηλιά. Αφώς χάθηκε σ' ένα λαγόβουρο και οι λίγοι λανθάνητε γιά να μας πληροφορήσει ότι είχε φτάσει στο τέρας. Κατέβηκαμε και μεις ένας-ένας και εκεί κάτω είδαμε πάλι τα όνοματά των επισκεπτών που είχαν προηγηθ. Είχαν περάσει δυό φορές και 30' απ' την είσοδό μας.

Λίγη ανάπαυση και πήραμε πάλι τον άνηφορο. Μερικοί ανέβηκαν τον τελευταίο γκρεμό χωρίς τη βοήθεια του σκοινιού, χρησιμοποιώντας κάτι παζοίματα άριστερά καθώς κυττάμε προς τα πάνω. Δεν το συνιστούμε γιατί είναι πολύ γλιστερό αυτό το σημείο. Η επιστροφή μας βιάστηκε μισή ώρα.

Η σπηλιά γιά την οποία έχουν κυκλοφορήσει τόσο θόρυβοι, δεν μας φάνηκε

Η σπηλιά του Έρμου—Ο τρίτος θάλαμος (Φωτ. κ. Α. Κανέλλης)

να τους δικαιολογή. Και το ίδιο βέβαια δεν υπάρχουν επί τόπου οι πολλές αρχαιότητες που εφρέθησαν άλλοτε ούτε διακρίναμε τις επιγραφές, που αναφέρει ο επισκέπτης του 1871 στην επιστολή της Παλιγγενεσίας (κίτταζε Έκδορικά ως άνω). Πάντως έκαινα που είναι άπολύτως φανταστικά είναι οι λαξευμένοι σταλακτίτες, που παρουσιάζουν διάφορες μυθολογικές μορφές. Έμεις αποκριδήκατε δεν αντιληφθήκαμε κανέν σκάλισμα εις τους φυσικούς σταλακτίτες. Παρά μέσα φαίνεται ότι δεν θα είχαν άρχαίο λείψανο. Αν γινόντουσαν λατρευτικές πράξεις στά πιο κάτω διαμερίσματα της σπηλιάς, άσφαλώς οι άρχαίοι Έλληνες, που δεν αγαπούσαν και πολύ αυτό το είδου; τά σπόδο, θα είχαν φροντίσει να εξαμαλύνουν με έργα τής νακοτοπίας, όπως αποδεικνύουν τά σκαλισμένα στο βράχο σκαλιά τής σπηλιάς του Νερφολέπτου, στην Άρτική. Πάντως γιά πιο σίγουρα θα έπρεπε ένας αρχαιολόγος να επισκευθθ τή σπηλιά. Τά μέλη του Ε.Ο.Σ. έχουν τή προθυμία να το κάνουν συντροφιά, γιά να λυθθ και τή ζήτημα αυτό.

Η σπηλιά του Έρμου είναι όραία σπηλιά. Άσθονοι σταλακτίτες και λαγμίτες τής κανόνιν έναν διάκοσμο έξαιρετικό. Ίδιος τή πέλασμα απ' τον τρίτο λαμό στον τέταρτο, όπου σχηματίζονται κάτι όμορφες έξεδρίτσες από σταλακτίτες ο μεγάλος θάλλος του δευτέρου και τρίτου θάλαμου, ο τέταρτος θάλλος με τ' ραγές του κατάσπασες κολώνες δίχρον με τή παραπάνω τή κόπο μιας έξίσκεψης εδθεία προβολή ή σπηλιά έχει μήκος 150 μέτρων πάνω κάτω και μετά τον πρώτο λαμό έχει διεύθυνση γενικά νοτιοδυτική. Η όμορμητική διαφορά τού στομίου ή τέρας είναι πάνω από 100 μ. Τά άσβεστολιθινά πετρώματα σκεπάζονται σχεδόν τούς σταλακτίτες. Χλωρίδα δεν αντιληφθήκαμε και έκτός από τις νευχερίδες έντοχλήθχαν άρακτά άπ' τήν έξίσκεψη μας και τις άκρίδες, δεν είδαμε άλλο τίς ζώων έκεί κάτω. Τά μυγάκια, που συναντήκαμε στον πρώτο θάλαμο, άνήκουν με στο όπιπυρο. Σκοινί 12 μέτρων είναι άπαιρήθητε γιά τήν κατάβαση τών γκρεμών Β—Γ θάλαμον και τού τελευταίου θάλαμου τής σπηλιάς και προσοχή διαν χρησιμοποιούνται τά βαλικά άλλα γλιστερά πεπαιματα.

Τή νύχτα τής ίδιας μέρας μετά από λιγώρο ύπνο ανέβηκαμε στην κορυφή Ζήφιας και κατόπιν κατέβηκαμε στη Φλαμπούριτσα. Περιγραφή τού θανου ή από με τή πέλας του καταφύγιο, όφειλόμενο στην άνακτισμένη φροντίδα τής Δουκίας, τά συγκεντρώση τή ένδιαφέρον τών όρειβατών, πρέπει να γίνη από έ δική του πένα.

Στή Φλαμπούριτσα μας φιλοξένησε, με εδγένεια που μας σκαλίσσε, ο κ. Κρητικός, των κρησιών τής περιοχής κ. Εξαγγελίδης (δ κ. Εξαγγελίδης είναι από τή άνω γένεας γιά όμορφος φίλος άποκριδής όρειβάτη κρησιτικού άπ' αυτά τά κρησιτικά είχαμε και τήν εύχαριστήγη να γνωρίσουμε μερικές άπ' τις γνωστομένας κρησιτικές που δεν είναι άλλες από τις θαλασσίες έξερευνητήρες τής άνακτισμένης τής θεωρούσαμε ως τότε, σπηλιάς τής Ζήφιας.

Τελειώνοντας τις σημειώσεις αυτές πρέπει να τονίσω ότι μια έξασημανση διαφοράς καταστροφής-σπηλιάς είναι άπαιρήθητη, γιάτι δύσκολα βρισκείται από θραύσματα δεν έχει λανθάνει. Μέχρις ότου γίνη κ' αυτό ή έπισκέψη, θα πα γιά σημάδι τού άνακτισμένου θάμου; που ξεχωρίζουν μαρς όστιν είδατε σπηλιάς, καθώς τήν κυττάμε άπ' τή καταφύγιο.

Έρωτό Αργετιοπούλου

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ
ΚΑΛΟΝ ΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΡΓΕΤΙΟΠΟΥΛΟΥ Π32 ΡΟΥΑΝΤΙΝΟΥ ΑΙΝΟΥ 1620

Τέσσερες μέρες γιά τή επίσημη γνήσιότερη βουνα τής Κεφαλονιάς είναι βε λίγες και βρισκικές. Τέσες όμορφες βουνατάς δέ όρειβάτες τού Τμήματος Άθης Κεφαλονίτες ξενηταρμένοι, που ήθελαν να γνωρισούν τή πατρίδα τους.

Η σημειώσις τούς που άκολουθούν δε τήν έχουν βίβαια έπιστημονικές άξι αλλά θα είναι άσφαλώς χρήσιμες όσοις άποκρίσκουν να γνωρίσουν τά χωροριστικά αυτά βουνα, συνδεδάμενα μάλιστα στην όμορφια και τις άσθονες θασινές όμορφιές τού νησιού.

Τό Καλόν Όρος όμορφος 891 μ. είναι τή βορειότερο βουνό τής Κεφαλονιάς, όλη ή περιοχή τού τήν Έρμου είναι σχεδόν τελείως πετρώδης. Τους κορυφές όμως ξεχωρίζουν μερικά στοργγγυλά λειβάδια (άμάρκια) με καλό χόμα. Τά τή τή τή γύρω γύρω και γι' αυτό ίσως να λέγεται και τή βουνό Καλόν Όρος.

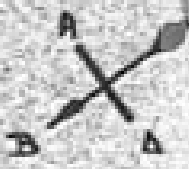
Στά χωράφια αυτά όμορφος και οι πολλά άλλα όρεινά που συναντήκαμε και

Το στήθαιον του Έρλου
και της Νυμφώνης.

Μέτρον 150π
Πλάτος 100π

Μεταβατική ζώνη

ΑΡΧΕΙΟ ΣΠΕΛΕΟ

(Σχέδιο κ. Δ. Λουκίσα) Βλ. Το «Βουνό» 1935 σ. 10